

N:o 62.

Af Herr **A. P. Danielson**: *Angående tillägg till § 3 i Kongl. förordningen om landsting den 21 Mars 1862.*

Som min vid sista riksdagen väckta motion, N:o 128, rörande ändring i Kongl. förordningen om landsting den 21 Mars 1862, icke lyckades tillvinna sig Lag-Utskottets eller Riksdagens bifall, och som jag ej kan finna de, som mig synes, svaga skäl, Lag-Utskottet för sitt afstyrkande utlåtande anförde, innehålla den utredning, man borde hafva rätt att vänta, vågar jag härmed ytterligare förnya nu omnämnda motion.

Lag-Utskottets yttrande, att: »enligt Utskottets åsigt kan det ej vara lämpligt att göra en undantagslag i ifrågavarande hänseende särskildt för Öland, helst de olägenheter, som derigenom skulle afhjelpas, jemväl förefinnas och komma att qvarstå i afseende på nästan alla rikets öfriga delar med insulärt läge,» har föranlett mig att å kartan öfver Sverige efterse huru många af »alla rikets öfriga delar» som hafva samma insulära läge som Öland. Jag har härvid funnit bekräftelse på hvad jag förut trodde mig känna, att Sverige icke eger mera än tvänne större öar, nemligen Gotland och Öland, ty Lag-Utskottet torde ej med desse vilja jemföra ön Hven i Öresund, Wisingsö i Wettern, Kållandsö i Wenern samt Mälarens små holmar och öar eller andra landsdelar som endast skiljas genom smärre vattendrag. Skulle så vara, då är skilnaden den, att å ön Öland finnes en stad, en köping och 33 kyrkoförsamlingar samt en folkmängd af närmare 39,000 innevånare, äfvensom att öns läge i öppen sjö omfattas af Östersjöhafvets vågor, då deremot Hven har omkring 700, Wisingsö 1,100 och Kållandsö 1,900 innevånare samt någon eller några af Mälarens större öar möjligen ett ungefär lika antal.

Lag-Utskottets anförda yttrande förefaller mig derföre ganska märk-
Bih. till Riksd. Prot. 1875. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 7 Häft.

värdigt, ty ehuru Öland icke lyckats tillvinna sig, hvarken från Regeringens eller Riksdagens sida, samma uppmärksamhet som systerön Gotland, så vill jag försäkra, att dess afskilda läge, dess bördiga jord, dess idoga och raska befolkning och dess efter sitt omfång betydliga bidrag till staten i allo berättigar ön dertill.

Jag skulle icke återkommit med denna min motion och upptagit Riksdagens och Lag-Utskottets dyrbara tid, om icke frågans stora betydelse för den ö, jag har äran att i Riksdagen representera, oförvisligen manat mig dertill. Det stora flertalet af öns tänkande befolkning har vid flera tillfällen uttalat sin innerliga önskan, att ön måtte få utgöra ett eget landsting. Jag vill försäkra, att det är en stor skada för öns framtida utveckling, så väl i socialt som industrielt hänseende, att den icke har förmånen att ega en för sig lagbunden korporation, som årligen kan få sammanträda och besluta om öns enskilda angelägenheter.

Då den förändring i landstingslagen, jag här ämnar föreslå, icke åsyftar någon begäran om bidrag från statens sida, utan endast Riksdagens bifall till en lagförändring, så vågar jag hoppas, att Riksdagen denna gång icke vägrar sitt bifall till detta förslag.

På grund af hvad jag här anfört och med åberopande af de skäl som finnas uttalade i min här ofvan omnämnda, till 1874 års Riksdag ingifna motion, N:o 128, vågar jag härmed vördsamt anhålla, att Riksdagen behagade besluta, att följande tillägg må göras till 3 § af Kongl. förordningen om landsting af den 21 Mars 1862,

att, när ön Öland till följd af sitt läge kommer på framställning derom att blifva ett särskildt landsting, landstingsmännen på Öland må väljas sålunda:

att stad med 500 innevånare eller derunder utser 1 landstingsman;

med öfver 500 till och med 1,000 innevånare 2 landstingsmän;

med öfver 1,000 till och med 2,000, 4 landstingsmän o. s. v.

att hvarje härad eller tingslag med 2,000 innevånare utser 1 landstingsman;

med öfver 2,000 till och med 4,000, 2 landstingsmän;

med öfver 4,000 till och med 8,000, 4 landstingsmän o. s. v.

efter samma beräkning för öfverskjutande folkmängd.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1875.

A. P. Danielson.